

POSTANOWIENIE

18 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Grzesiowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 18 grudnia 2024 r. w Warszawie
zażalenia W.W.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 28 czerwca 2024 r., I WSC 169/24 (I ACa 1689/23),
w sprawie z powództwa W.W.
przeciwko P. spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,

- 1) oddala zażalenie,**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

1. Sąd Apelacyjny w Łodzi postanowieniem z 28 czerwca 2024 r. oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej i odrzucił skargę kasacyjną powódki W.W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 23 lutego 2024 r.

2. Zażalenie na postanowienie wniosła powódka, zarzucając naruszenie przepisów postępowania tj. art. 398⁵ § 1 k.p.c., art 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 168 § 1 w zw. z art. 169 § 1, 2 i 3 k.p.c., art. 165 § 2 k.p.c. i art. 168 § 1 k.p.c. Skarżąca wniosła o rozpoznanie na podstawie art. 380 k.p.c. punktu 1 zaskarżonego postanowienia i przywrócenie powódce terminu do złożenia skargi kasacyjnej,

ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. W zażaleniu skarżąca argumentowała, że skarga kasacyjna została nadana przez pełnomocnika w placówce pocztowej z zachowaniem ustawowego terminu, jednakże na skutek omyłki przesyłka została zaadresowana na nieprawidłowy (nieaktualny) adres, skutkiem czego została zwrócona. Pełnomocnik następnie w terminie 7 dni od zwrotu złożył skargę ponownie i wniósł o przywrócenie terminu na jej wniesienie.

4. W myśl art. 398⁵ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. W niniejszej sprawie termin ten nie został dochowany.

5. Strona, wysyłając korespondencję do sądu, obowiązana jest prawidłowo wskazać zarówno adresata, jak i jego adres. W wypadku zatem naniesienia przez nadawcę nieprawidłowych danych adresowych należy prawidłowość doręczenia dokonanego przez urząd pocztowy badać w świetle obowiązujących tego operatora przepisów (zob. postanowienie SN z 28 marca 2012 r., V CZ 166/11). W świetle natomiast przepisów ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz.U. z 2023 r. poz. 1640, ze zm.), zasadą jest doręczanie adresatowi przesyłki pocztowej pod adresem wskazanym na przesyłce (art. 37 ust. 1). Jak ponadto orzekł Sąd Najwyższy w postanowieniu z 20 kwietnia 2017 r., II CZ 5/17, „prawidłowe oznaczenie adresata, przy jednoczesnym opatrzeniu przesyłki złym adresem, nie stwarzało więc możliwości skutecznego doręczenia, ponieważ operator nie był zobowiązany do dokonania doręczenia pod innym adresem niż znajdujący się na przesyłce. W razie odmowy odbioru pod wskazanym adresem przesyłka zostałaby zwrócona nadawcy. Artykuł 165 § 2 k.p.c. należy odczytywać w powiązaniu z przepisami prawa pocztowego i rozumieć go w ten sposób, że przewidziany w nim wyjątek, oparty na założeniu, że przesyłka powierzona kompetentnemu operatorowi pocztowemu dotrze do adresata, zachodzi wówczas, gdy przesyłka spełnia wymagania zapewniające taki skutek, to znaczy gdy

prawidłowo wskazuje adresata i adres. Nieprawidłowy adres odbiorcy, prowadzący do doręczenia innemu podmiotowi, wyłącza skutek z art. 165 § 2 k.p.c., nawet jeśli faktyczny odbiorca przekazał następnie przesyłkę właściwemu”. Stanowisko to podziela Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym zażalenie.

6. W kwestii przywrócenia terminu należy zwrócić uwagę, że na postanowienia sądów niższej instancji w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ k.p.c.). Jednak takie postanowienie może zostać skontrolowane pośrednio, w ramach rozpoznania zażalenia na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną wniesioną po terminie, jeżeli w zażaleniu zostanie sformułowany wniosek na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 18 stycznia 2018 r., V CZ 90/17).

7. Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c., przywrócenie terminu może nastąpić tylko wtedy, gdy strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swej winy. Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że przesłanka braku winy zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności procesowej było niemożliwe albo nie można było oczekiwać od strony, że w danych okolicznościach zachowa termin procesowy, przy uwzględnieniu obiektywnego miernika staranności (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 11 lipca 2024 r., III CZ 82/24, i z 3 lipca 2024 r., III CZ 82/24). Takiej kwalifikacji nie podlega sytuacja, w której pełnomocnik nadał do sądu przesyłkę na niewłaściwy (nieaktualny) adres. Wina pełnomocnika jest przy tym winą strony w rozumieniu art. 168 § 1 k.p.c., a zatem skutki wszelkich działań lub zaniechań pełnomocnika obciążają stronę (zob. postanowienie SN z 14 czerwca 2018 r., V CZ 39/18).

8. Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy oddalił zażalenie.

9. O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 102 k.p.c.

(G.N.-J.)

